

*Softdrugs: reguleren of
niet?*

*Allison en Burns op de Campus
Den Haag*

*Verslag van de studiereis
naar Berlijn*

TNT Post
Port betaald

Bestuurskundige Berichten

28e Jaargang, Nummer 2
April 2014

Semi-wetenschappelijk magazine van de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden

Drugs

Retouradres: Wassenaarseweg 52, 2333 AK Leiden

Bestuurskunde
Bestuurskunde Wetenschap

Beleid
Beleid

Theorie
Theorie

Bestuur
Bestuur

Europa
Europa

Praktijk
Praktijk

Gemeente
Gemeente

Parlement
Parlement

Rijk
Rijk

**Word nu lid van de Vereniging voor Bestuurskunde voor het
Speciale studententarief van € 16,80 per jaar.**

**Je ontvangt dan gelijk vier keer per jaar het
tijdschrift Bestuurskunde.**

Meer informatie? Surf naar www.bestuurskunde.nl

Vereniging voor Bestuurskunde

DE BRUG TUSSEN THEORIE EN PRAKTIJK

**VERBETERING VAN GEZONDHEIDSZORG ORGANISATIES
INTERIM-MANAGEMENT EN ADVISERING**

www.huurman-consult.eu

janhuurman@huurmanconsult.eu

06-53406676

HUURMAN consult bv

verbetering van gezondheidszorgorganisaties

SINDS

1988

Waarde lezer,

De winter die nooit echt een winter werd is inmiddels achter de rug. Het collegejaar zit er voor het grootste gedeelte alweer op en met een schuin oog kijken we alweer vooruit naar het WK in Brazilië. Tijd voor weer een nieuwe editie van de Bestuurskundige Berichten.

In deze editie snijden we een controversieel onderwerp aan: drugs. Velen van ons studenten hebben wel eens een blowtje gedaan of een greep in de snoepspot gedaan bij het bezoeken van een feestje. Wat gaat er schuil achter dit consumerend gedrag?

Drugs als beleidsterrein is voor velen een hoofdpijndossier. In de politiek worden talloze beloftes en pogingen gedaan om het te bestrijden, dan wel geordend te legaliseren. Het komt vervolgens op het bordje van de bestuurskundige om het geheel in goede banen te leiden. Wat vaak geen gemakkelijke opgave blijkt te zijn.

Naast al het inhoudelijke kijken we in deze editie van de Bestuurskundige Berichten terug op de afgelopen maanden. Een verslag van de reis naar Berlijn, een activiteitenverslag en een terugblik op de Bestuurskunde tweedaagse voor scholieren zijn in deze editie te vinden.

Met vriendelijke groet,

Lennart Huurman
Hoofdredacteur

Colofon

Bestuurskundige Berichten

Semi-wetenschappelijk magazine van de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden

Wassenaarseweg 52, 2333 AK Leiden
Leiden: 071-5275287, Den Haag: 070-8009426
E-mail: secretaris@bilboard.nl
Internet: www.bilboard.nl

Jaargang 28, nummer 2-April 2014

Hoofredactie:

Lennart Hurman

Redactie:

Lance Gillissen, Vera Homminga, Timo Lambregts, Max van Tongeren, Anne Vis, Pepita Zonderop

Lay-out:

Lennart Hurman

Aan deze editie werkten mee:

De Groene Amsterdammer, NRC Handelsblad, Anne Vis, Max van Tongeren, Bjorn Oud, Fons van Overbeek, Hiske Doornekamp, Orlin de Jong, Dorine Timmermans, Dylan Voncken

Advertenties:

Fleur van de Gevel, Tel. 071-5275287

Redactieraad:

Prof. Dr. F.M. van der Meer en Dr. A.D.N. Kerkhoff

Oplage: 1350 exemplaren

Abonnementen:

Leden van de B.I.L. ontvangen Bestuurskundige Berichten gratis thuis. Voor niet leden kost een abonnement €11,35 per jaar. Dit dient te worden voldaan op bankrekening 56.65.22.357 t.n.v. de B.I.L. te Leiden o.v.v. 'Abonnement Bestuurskundige Berichten'.

Uitgever:

Orangebook | almanakken & verenigingsbladen
www.orangebook.nl

Bestuurskundige Berichten is een uitgave van de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden (B.I.L.) en verschijnt viermaal per jaar. Het is niet toegestaan zonder toestemming van de redactie op enigerlei wijze het geheel of delen van dit nummer te reproduceren. Waar redacteuren op persoonlijke titel hun mening geven is dit niet noodzakelijkerwijs die van de gehele redactie. De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten, te wijzigen, dan wel niet te plaatsen.

ISSN 0920-5772
© Copyright 2014 B.I.L.

Informatie

Voor actuele informatie omtrent de openingstijden van de B.I.L.-kamer, activiteiten van de B.I.L. en andere relevante zaken kunt u terecht op onze website: www.bilboard.nl.

Mededelingen

Contributieverhoging

Vanaf het collegejaar 2014-2015 zal de contributie van €13,61 verhoogd worden naar €17,50. De contributie van het volgende collegejaar zal vermoedelijk geïnd worden in de maand november.

Wijzigingen doorgeven

Bent u verhuisd of is uw telefoonnummer of e-mailadres gewijzigd? Geef uw wijzigingen door via secretaris@bilboard.nl.

Bijdragen Bestuurskundige Berichten

Leden die interesse hebben in het leveren van een (thematische) bijdrage aan een volgende editie van de Bestuurskundige Berichten kunnen zich richten tot de Commissaris Bestuurskundige Berichten via BB@bilboard.nl. Ook reacties op publicaties in deze editie worden zeer gewaardeerd.

Onderwijs evaluaties

Om bij te dragen aan de kwaliteit van het onderwijs is de B.I.L. altijd op zoek naar leden die hun mening over het onderwijs willen delen. Aanmelden voor deelname aan een paneldiscussie kan via BEL@bilboard.nl.

Inhoudsopgave

Wetenschappelijk

Nederland importland; Drugsbeleid op drijfzand 6

Joeri Boom en Reinier Bijman analyseren onderzoeken naar de im- en export van softdrugs in Nederland

Wietschuur Nederland is toe aan lokale regulering 9

Kritisch opinieartikel over de juridische context van het drugsbeleid

Opinie

Vergelijking drugsbeleid Nederland-Uruguay 10

Anne Vis vergelijkt twee landen waar softdrugs toegestaan is

Studie

Pre-NSS event Campus Den Haag 14

Graham Allison en *Nicholas Burns* waren op de Campus Den Haag

Groeten uit... Vaasa 15

Bjorn Oud vertelt over zijn tijd in Finland

De week van... Fons van Overbeek 16

Lees hoe het leven van een eerstejaarsstudent er uit ziet

Vereniging

Verslag korte reis Berlijn 18

Een verslag over de activiteiten van de B.I.L. van de afgelopen maanden

Activiteitenverslag 20

Een verslag over de activiteiten van de B.I.L. van de afgelopen maanden

De Bestuurskunde Tweedaagse 22

Lees alles over de tweedaagse voor scholieren in februari

En natuurlijk vindt u de fotopagina in het midden van deze editie op pagina 12-13!

Nederland importland; Drugsbeleid op drijfzand

In de politiek wordt er vaak veel gezegd over drugs en wat we er mee aan moeten. Vele onderzoeken worden gepresenteerd als de waarheid, terwijl zij elkaar ook vaak tegenspreken. In dit artikel uit 2012 worden een aantal onderzoeken onder de loep genomen.

Door Joeri Boom en Reinier Bijman

De Nederlandse hennepeteelt moet worden aangepakt, vooral omdat tachtig procent zou worden geëxporteerd, zegt de Taskforce. Ongefundeerde aannames, zeggen anderen. 'Justitie creëert zijn eigen criminaliteit.'

'Dat cijfer van die tachtig procent spookt al een hele tijd rond. Een paar jaar geleden vroegen buitenlandse collega's me: "Wordt echt tachtig procent van jullie illegale wietproductie geëxporteerd?" Ze waren verbaasd. Zij hadden nergens last van. Ze werden niet overspoeld met nederwiet.' Volgens Franz Trautmann, hoofd van het programma Internationalisering bij het Trimbos Instituut, is er iets grondig mis. Niet buitenlandse experts beschuldigen Nederland van grootschalige export van drugs, maar de Nederlandse politie zelf - de Taskforce Georganiseerde Hennepeteelt, om precies te zijn. 'Maar de politie heeft niet de data om het hard te maken', zegt hij.

De afgelopen vier jaar lang was er geen plenair debat in de Tweede Kamer over de hoofdlijnen van het Nederlandse drugsbeleid. Men gaat de discussie die gaat over het dossier dat niet alleen diep ingrijpt in de volksgezondheid en de openbare orde, maar ook in het nationale zelfbeeld liever uit de weg. Op het gebied van de cannabis - en daarover zal de discussie vooral gaan - voerde Nederland sinds de jaren zeventig een succesvol pragmatisch beleid dat inmiddels brede navolging heeft gevonden. Niet alleen binnen de Europese Unie, ook ver daarbuiten.

Maar onder aanvoering van de landelijke Taskforce Georganiseerde Hennepeteelt veranderde het imago. De ontspannende joint waaraan niemand dure politiecapaciteit wilde verspillen, is inmiddels symbool van criminaliteit en gewelddadigheid. Het is in deze sfeer dat het onderscheid tussen soft- en harddrugs vervaagt, de wietpas voor coffeeshopbezoekers wordt ingevoerd, met het gevaar dat oncontroleerbare, illegale straathandel opleeft. Tijdens een debatavond in Amsterdam liet minister van Veiligheid en Justitie Ivo Opstelten (VVD) zich onlangs ontvallen dat hij softdrugs het liefst zou laten verbieden. In de afgelopen vier jaar was het vooral de strafrechtelijke keten die de toon zette - en niet, zoals daarvoor, de volksgezondheidssector.

Het zijn de Taskforce-cijfers over de export van Nederlandse cannabis (in de vorm van wiet) die de discussie domineren. De Taskforce wordt geleid vanuit de strafrechtelijke keten, door politie en Openbaar Ministerie. Geregeld doet de Taskforce invallen in loodsen en stadspanen, op zoek naar hennepplantages. Met een speciale drone wordt vanuit de lucht naar wiet gespeurd. De afbeelding die de Taskforce veel gebruikt moet elke gedachte aan een gedoogbeleid vakkundig de nek omdraaien: een met bloed besmeurd wietblad. Het Trimbos Instituut kan zich niet vinden in de cijfers van de Taskforce. Een van de belangrijkste financiers van het instituut is het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, dat in Nederland nog altijd het primaat heeft over het drugsbeleid. Maar ook al menen wetenschappers dat de cijfers op drijfzand zijn gebaseerd, ze hebben zich als een hardnekkig virus genesteld in het maatschappelijke debat.

Twee overheidsinstituten die zich vanuit een volstrekt tegengestelde visie bezighouden met het Nederlandse drugsbeleid - repressie versus harm reduction. En die laatste begint het pleit te verliezen. Het Trimbos Instituut kreeg geen toegang tot de achtergrond van de claim van de Taskforce over het enorme exportpercentage, dat omgerekend tussen de 258.000 en 613.000 kilo cannabis zou bedragen (volgens cijfers van de Taskforce). Ook al probeerde Margriet van Laar, hoofd van het programma Drug Monitoring, dat meermaals. Ze kende een schatting van tussen de twintig en de tachtig procent van het KLPD

Ivo Opstelten, tegenstander van de legalisering van softdrugs

(Korps Landelijke Politiediensten). 'Dat is een enorme range. Binnen de Taskforce werd gezegd dat het eerder tachtig dan twintig was. Op basis van gegevens die niet openbaar zijn, ook niet voor mij.' Dit is zeer relevant voor het beleid, benadrukt Van Laar: 'Een argument om de achterdeur van de coffeeshop te reguleren is dat je de wind uit de zeilen neemt van de georganiseerde criminaliteit. Maar als tachtig procent naar het buitenland gaat wordt dat lastig. Dan kan het reguleren nog steeds voordelen hebben, maar dan moet je niet de pretentie hebben de georganiseerde criminaliteit een slag toe te brengen. Als het die twintig procent zou zijn, dan lukt dat wel. Maar wij krijgen absoluut niet de gelegenheid de cijfers te verifiëren.'

Jarenlang was onduidelijk hoe groot het exportdeel was. Rapporten spraken van 'grote hoeveelheden', maar aan een eenduidig percentage waagden onderzoekers zich niet. Kenmerkend is het Nationale Dreigingsbeeld 2008. In dit politierapport werd een range van 15 tot 74 procent genoemd. De schrijvers concluderen keurig dat dit 'in feite betekent dat er geen duidelijk beeld bestaat van de omvang van de export'. Volgens het Trimbos Instituut kan op grond van zulke uiteenlopende cijfers zelfs niets gezegd worden over export.

Maar in de herfst van 2008 is daar opeens een eenduidig doch onrustbarend hoog cijfer van tachtig procent, met kracht geponeerd door de welbespraakte politiecommissaris Max Daniel, de toenmalige leider van de landelijke Taskforce Georganiseerde Hennepteelt. In een interview met NRC Handelsblad in oktober 2008 zegt hij dat de Nederlandse hennepwereld er een zeer lucratieve export op nahoudt van een slordige twee miljard euro per jaar. In de jaren daarna heeft Daniel het over 'tachtig tot negentig procent'. Daniel, inmiddels plaatsvervangend korpschef van de politie Friesland, komt met meer indrukwekkende cijfers: de hennepsteelt zou in omvang de oppervlakte van de provincie Utrecht beslaan, Nederland is 'zo'n beetje het grootste exportland van hennep', en hennep is na de bloemen ons belangrijkste agrarische exportproduct. Dergelijke claims worden door de Taskforce verspreid via eigen websites, folders en onderzoeksrapporten, en in kritiekloos afgenomen interviews in de media. Niet één keer worden Daniels claims door interviewers in twijfel getrokken op basis van de openbare gegevens uit rapporten van Trimbos en het KLPD. Daniel heeft dan ook een smeug verhaal vol soundbites en tranentrekkende voorbeelden van bijbeunende burgers die via de hennepsteelt door de zware misdaad werden verzwolgen. Het NRC-artikel maakt Daniels oncontroleerbare boodschap salonfähig. De weg is gebaand naar invloedrijke tv-programma's als Nova en Pauw Witteman.

En dat is precies de bedoeling. Beeldvorming is een van de pijlers van de Taskforce. In het jaarbericht 2008 van het OM Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch, waaronder de Taskforce Georganiseerde Hennepteelt ressorteert, wordt gewag gemaakt van het 'uitstippelen' van 'een zorgvuldige communicatiestrategie'. Daniels optredens in NRC Handelsblad en Nova worden gepresenteerd als een groot succes. 'Het onveiligheidsgevoel van hennepcriminelen was geboren.'

Nicole Maalsté, criminoloog aan de Universiteit van Tilburg, is een van de weinigen die zich vanaf het begin teweerstelde tegen het ongefundeerde exportcijfer van Daniel. Het beïnvloeden van de beeldvorming is een van de strategieën van de Taskforce, vertelt ze. 'Ze bouwen zorgvuldig het beeld op van de criminele kweker. Ze

Het oprullen van een hennepkwekerij

stellen telers voor als mensen die een gevaar vormen voor de samenleving, brand veroorzaken, ripdeals aantrekken en deel uitmaken van grote georganiseerde criminele verbanden.' In de ogen van de Taskforce is de teler met een paar plantjes op zolder even crimineel als de kweker met een loods vol cannabis. Maalsté: 'Om hun eigen acties te legitimeren moeten ze een crimineel beeld voeden. Anders denken de mensen: waar zijn jullie in godsnaam mee bezig? Wat je nu ziet is dat justitie zijn eigen criminaliteit aan het creëren is. Criminele organisaties die er altijd al waren, die ook in harddrugs doen en in wapenhandel, vullen nu het gat van de opgepakte kleine wiettelers. Zo meteen hebben we dus inderdaad grote criminele organisaties die de coffeeshops in handen hebben en die de teelt daarachter bepalen. Want de kleintjes durven niet meer. Je kunt je huis kwijtraken en hoge navorderingen krijgen.'

Met hulp van de media dringt de beeldvorming van de Taskforce door tot in de hoogste regionen van de politiek. Dat blijkt onder meer in 2008. In de Kamer wordt dan niet

gediscussieerd op basis van de genuanceerde bevindingen van het KLPD en het Trimbos Instituut, maar op basis van Daniels uit dik hout gezaagde exportpercentages. Naar aanleiding van het NRC-interview met de Taskforce-leider stelt CDA-Kamerlid Cisca Joldersma vragen aan staatssecretaris van Justitie Nebahat Albayrak (PVDA). Zij krijgt bijval van de ChristenUnie en de SGP. Toenmalig CU-parlementariër Ed Anker vraagt wat zij gaat doen aan Nederland als exportland. Dat Nederland een exportland is 'wisten wij al wel een beetje', zegt Anker, 'maar Max Daniel heeft dit nu ook gekwantificeerd'. Geen parlementariër die wappert met de bevindingen van het Trimbos Instituut dat 170 tot 180 landen hun eigen cannabis telen, wat betekent dat er vrijwel geen exportmarkt is. Opvallend is wel dat de staatssecretaris van Justitie weigert verantwoordelijkheid te nemen voor de uitspraken van politiecommissaris Daniel. Zij noemt zijn cijfers ongefundeerde 'aannames'. Desondanks wordt het exportcijfer van tachtig procent in 2011 nog steeds gebruikt in het parlement. Nu ook door PVDA en D66. Uiteenrecentrapport van het Tilburgse onderzoeksinstituut IVA blijkt hoezeer de beeldvorming door de Taskforce is gestoeld op onwaarheden. Criminele thuistelers, of telers die gedwongen werden door de georganiseerde misdaad - het uitgangspunt van Max Daniel - werden niet aangetroffen. Volgens de onderzoekers is de teelt een betrekkelijk risicoloze manier om het lage inkomen aan te vullen. Saillant detail: het rapport werd gemaakt in opdracht van de Taskforce. Het bleef vijf maanden op de plank liggen, volgens een ingewijde omdat het 'nogal lang duurde voordat de beleidsreactie af was'. Het werd afgelopen maand openbaar gemaakt.

Intussen is er een beweging aan de gang die andermaal toont hoe onwaarschijnlijk de exportcijfers van de Taskforce zijn. Nederlandse coffeeshophouders zitten met de handen in het haar wegens de snel afnemende kwaliteit van de hun aangeboden cannabis. 'Het gaat nu juist om import', zegt Mario Lap, directeur van de stichting Drugtext en uitstekend ingevoerd in het milieu van

coffeeshophouders en cannabisgebruikers. 'Wat vanuit Nederland de shops in komt is werkelijk te treurig voor woorden.' Door de jacht van de Taskforce zijn de beste telers verdwenen, zegt hij. Lap sprak coffeeshophouders in Haarlem, Amsterdam en Arnhem, en allemaal hadden ze hetzelfde verhaal. Zij betrekken nu hun wiet uit het buitenland. Er wordt inmiddels voor de Nederlandse markt geteeld in Duitsland, Frankrijk, Polen en Spanje. 'Vaak door Nederlanders, want die bezitten de beste zaden.'

De nieuwe importtrend deert de Taskforce niet. Die hanteert tegenwoordig, volgens een zegsman bij het OM, nog altijd een exportpercentage van zeventig tot tachtig. De politie komt tot die 'nauwkeurige' schatting op basis van 'bronnen die niet altijd even hard zijn'. De woordvoerder beseft dat het getal uitnodigt tot politiek gebruik: 'Als het je niet uitkomt, dan zeg je dat je het wat te zwak onderbouwd vindt. En als je het kunt gebruiken, dan gebruik je het. Zo werkt het nu eenmaal.'

Bent u in Leiden afgestudeerd als bestuurskundige, maar nog geen alumnuslid van de B.I.L.? Vul de alumnus lidmaatschapskaart in de B.I.L.-kamer in of stuur een e-mail naar secretaris@bilboard.nl.

Kent u nog oud-studiegenoten die nog geen alumnuslid zijn? Stel hen dan op de hoogte van de voordelen van het alumnuslidmaatschap!

Wietschuur Nederland is toe aan lokale regulering

Verbieden of toch niet? Volledig legaliseren of typisch Nederlands blijven gedogen? Aan al deze keuzes zitten aardig wat haken en ogen. Niet alleen binnenlandse issues spelen een rol, ook druk van buitenaf speelt mee.

Uit NRC Handelsblad

In Nederland wordt jaarlijks 65 ton wiet opgerookt of geconsumeerd. De productie is echter 448 ton, zodat de politie de export op 383 ton schat. 85 procent van de nederwiet gaat dus naar het buitenland. Althans, dat schatte de politie in de Criminaliteitsbeeld analyse 2012, over de georganiseerde hennepenteelt in Nederland.

Het is een essentieel gegeven in de wietdiscussie, waar weinig bij wordt stilgestaan. Het laat zien dat gemeentelijke pleidooien om wietteelt te reguleren altijd maar een deel van het probleem oplossen. Namelijk het kleinste deel, dat van de binnenlandse consumptie. De illegale teelt zou gewoon blijven bestaan. Geen bestuurder of politicus stelt voor om exportteelt te legitimeren. En dus blijven illegale wietplantages ook bestaan, met alle gevaren van dien. Van fysieke onveiligheid tot corruptie. En dus blijft de staat ook verplicht om deze te bestrijden, tegen hoge kosten. Het is dit feit dat de handen van het kabinet bindt en waar weinig tegen in te brengen valt.

Wietteelt is en blijft een EU-probleem dat alleen internationaal, met opgave van soevereiniteit dus, opgelost kan worden. Feitelijk is die soevereiniteit al opgegeven, c.q. gedeeld met de andere lidstaten van de VN en de Europese Unie waarmee bindende afspraken zijn gemaakt. Als er al juridisch ruimte is voor lokale maatregelen, zullen die altijd maar beperkt effect hebben zolang de grenzen openblijven, het verkeer van goederen vrij blijft en het drugsbeleid elders ongewijzigd. Dromen over de heffing van belasting- of accijnzen op drugs is precies dat: dromen. Zolang drugs volgens internationaal recht illegaal zijn, mag geen overheid ze belasten.

Dat de Nederlandse wietteelt intussen een echte bedrijfstak is geworden, is in Tilburg te zien. Daar is de ondergrondse wietbranche inmiddels een van de grootste bedrijfstakken. De problemen met illegale wietplantages zijn de gemeenten boven het hoofd gegroeid. Zij dringen de laatste tijd aan op experimenteerruimte met gereguleerde lokale teelt, om de druk van de ketel te halen. Eerder deze week noemde de burgemeester van Heerlen, Paul Depla, de wietbranche „volledig uit de hand gelopen”. Dat deed hij nota bene in een pleidooi om de sterk groeiende

illegale xtc-fabricage niet „net zo” te laten ontsporen. Dat er in Zuid-Nederland een criminele infrastructuur rond softdrugs is gegroeid die ook in XTC, mensenhandel en wapens doet, is al jaren bekend. Het probleem is dringend - het kabinet komt niet verder dan pogingen de wiethandel te beheersen, de neveneffecten te bestrijden en overigens te onderstrepen dat internationale verdragen alleen wietteelt voor wetenschappelijke of farmaceutische doeleinden toestaat. Dat mag zo zijn, maar in landen zo uiteenlopend als België, Uruguay, Spanje en de VS worden diezelfde verdragen toch ruimer geïnterpreteerd.

Of (Zuid-)Nederland inderdaad de ‘wietschuur’ van Europa is geworden, blijft overigens omstreken. De politiecijfers kennen een behoorlijke marge van onzekerheid. De politie ziet naar eigen zeggen maar 35 procent van de handel: dat deel van de handel dat wordt opgerold. Zo laag is die pakkans overigens niet - voor gewone criminaliteit is die lager, 24 procent. Politieschattingen van het exportdeel van de wietteelt variëren intussen van 48 tot 97 procent, per oogstjaar. Dat suggereert dat in het gunstigste geval toch de helft van de wiethandel via gereguleerde productie bovengronds kan worden gehaald. Dat is ook weer niet niks.

De discussie over de regulering van wietteelt is ook aan het kantelen. Deels onder invloed van de steeds vreemdere sprongen die het kabinet maakt om de verkoop aan toeristen binnen de perken te houden. Maar ook door de evenzeer onontkoombare logica dat een product dat legaal mag worden gebruikt en onder strenge voorwaarden verkocht, toch ook legaal moet kunnen worden geproduceerd. Zeker nu de overheid zich opmaakt om aan het gehalte van de werkzame stof specifieke eisen te gaan stellen. Dergelijke ongerijmdheden brengen overheden elders tot nieuwe inzichten. De stelling van het kabinet ‘regulering kan niet en lost niets op’, is betwistbaar.

Misschien vallen de effecten ervan tegen, maar reguleren kan elders kennelijk wel. De teelt zwart-wit verbieden loste in ieder geval niets op. Het kabinet dient zich daarom in te spannen voor een Europese oplossing en initiatieven ter regulering mogelijk te maken. Op de wietteelt in de huidige omvang heeft niemand greep.

Vergelijking drugsbeleid Nederland-Uruguay

De War on Drugs lijkt scheuren te vertonen in de Verenigde Staten. Het inzicht dat criminalisering van drugsgebruik tot hoge kosten voor de maatschappij leidt, wint snel terrein. In Portugal, Tjechië en Uruguay wijzigen overheden hun koers, maar mist Nederland hier nu de boot?

Door Anne Vis

Tientallen gemeenten in Nederland willen dat de wietteelt gereguleerd wordt. De verkoop van softdrugs wordt gedoogd, maar de productie wordt verboden en Minister Opstelten wil van geen verruiming weten. Opmerkelijk is dat Nederland vanaf de jaren 70 van de vorige eeuw voorop liep in het drugsbeleid, het cannabisbeleid werd ontwikkeld vanuit de overtuiging dat criminalisering geen oplossing was voor het maatschappelijk probleem. Wereldwijd komt er steeds meer erkenning voor een meer pragmatische aanpak. In tegenstelling tot Nederland, want hier lijkt de regering het roer juist om te gooien en dat is ook te zien in de standpunten van verschillende politieke partijen. Verschillende maatregelen van het ministerie van Justitie, zoals het verbod op 'voorbereidende handelingen' (lampen of growkits), lijken het cannabisgebruik nu weer de illegaliteit in te drukken.

Tussen de 27 en 33 procent van de detentiejaren is opgelegd wegens een Opiumwetdelict, driekwart van de georganiseerde criminaliteit is gericht op de handel of productie van softdrugs en door een eventuele regulering van softdrugs zou men 183 miljoen aan uitgaven voor politie, justitie & bestuur

Het CDA ziet softdrugs als een veel groter probleem dan alcohol

kunnen besparen. Het verbod lijkt een taboe te worden terwijl het gebruik groter dan ooit is en het is de vraag of het verbod wel degelijk werkt. Het drugsbeleid is de laatste jaren een doorn in het oog geweest. Het doel was om de softdrugs buiten de criminaliteit te houden en dat is niet bereikt. Met maatregelen zoals een wietpas om het drugstoerisme aan banden leggen, de verhoging van strafbaarstelling van softdrugs, het terugdringen van het aantal coffeeshops en een blowverbod lijken de VVD, het CDA en de ChristenUnie dit gedoogbeleid aan banden te willen leggen. De partijen willen op deze manier de verslavingsproblemen of geesteszieken onder jongeren door softdrugs laten afnemen en volgens het CDA leidt deze veroorzaakte schade tot een noodzakelijkere en stevigere aanpak. Waarom blijven deze politieke partijen, in tegenstelling tot de PvdA, SP, D66 en GroenLinks, volhouden op het verbod op softdrugs?

Coffeeshopeigenaren mogen de cannabis niet inkopen en daarom zijn zij nu gedwongen deze in te kopen binnen het criminele circuit. Dat dit eigenlijk een soort steunpilaar is voor de georganiseerde criminaliteit zien de PvdA, SP, D66 en GroenLinks ook in en deze partijen zien meer heil in de legalisering van softdrugs met bijvoorbeeld de regulering van growshops. De coffeeshop moet volgens deze partijen een normale onderneming worden waar men alleen de maximaal toegestane handelsvoorraad controleert. De PvdA kiest voor een evenwichtig beleid dat onderscheid maakt tussen mensen die zelf een afweging kunnen maken om softdrugs te gebruiken en de meest kwetsbare mensen die bescherming nodig hebben. Daarnaast kunnen er ook eisen worden gesteld aan het THC-gehalte volgens de SP. De overheid dient dan voor de preventie en voorlichting te zorgen over het gebruik van softdrugs en dat is het belangrijkste stellen deze politieke partijen wanneer de softdrugs wordt gereguleerd. Dat drugs er altijd zullen zijn is

duidelijk, maar juist omdat drugs gezondheidsrisico's met zich mee brengen is regulering volgens de PvdA, SP, D66 & ChristenUnie noodzakelijk.

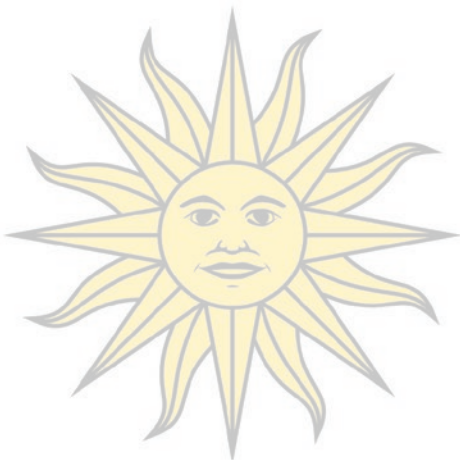
Gidsland Nederland wordt links ingehaald door Uruguay. Dat drugscriminaliteit gemist kan worden door middel van regulering moet blijken uit het experiment van Uruguay, het land met de meest liberale wietwetgeving ter wereld. Vorig jaar stemde het parlement van Uruguay in met legalisering van marihuana. Als eerste land ter wereld is distributie en productie van wiet legaal. Inwoners van Uruguay kunnen kiezen: ze mogen hun wiet bij de apotheek kopen of zelf hun eigen planten telen. Het zelf groeien van wietplanten is populair in Uruguay, wiettelers geven cursussen over de beste manier van telen en afsnijden.

Met de legalisering van cannabis wil de overheid de onderwereld in Uruguay ondermijnen, nadat een jarenlange strijd met de drugskartels weinig opleverde. De overheid zou beter dan de politie aan de taak kunnen voldoen om het hele proces van productie en consumptie in beeld te brengen. De regulering moet drugsbendes een belangrijk deel van hun inkomsten afnemen en wietrokers uit het

criminele circuit houden.

De regulering in Uruguay levert ook kritiek op. Twee derde van de bevolking is tegen de legalisering en uit onderzoek blijkt dat de drugsoverlast en het aantal moorden het afgelopen jaar niet gedaald zijn maar juist weer zijn toegenomen. De oppositie maakt zich grote zorgen aangezien er nu een beeld wordt geschept dat marihuana niet schadelijk is omdat men het zelf mag telen en gebruiken, de problemen met drugs worden zo niet opgelost. Er is een risico dat de drugshandelaren de marihuana zelf blijven aanbieden, alleen zullen ze dan nu volgens de wet met de overheid gaan concurreren qua prijs en kwaliteit. Dat ze op zullen houden met bestaan is voor Uruguay misschien te hoog gegrepen gezien de geschiedenis en omliggende buurlanden, maar volgens President José Mujica is het duidelijk dat de War on Drugs compleet mislukt is. Een mondiaal akkoord zal er volgens hem nooit komen maar hij benadrukt dat het gaat om een experiment en dat men geen enkele verslaving wil stimuleren, "De enige verslaving die de moeite waard is, is de liefde. De rest raad ik je niet aan."

Pre-NSS event Campus Den Haag

In de aanloop naar de NSS (Nuclear Security Summit) had de Campus Den Haag een aantal (internationale) gastsprekers uitgenodigd, om in discussie te gaan met alle aanwezigen. Op vrijdag 7 en zaterdag 8 maart was de Campus Den Haag het toneel van een aantal interessante gastcolleges, van de experts op het gebied van nucleaire veiligheid.

Door Max van Tongeren

Prof. Graham Allison, Prof. Nicholas Burns en Prof. Jaap de Hoop-Scheffer gaven in deze lezingen hun kijk op het belang van internationale vrede en veiligheid, de omgang met nucleaire vraagstukken en gingen daarbij ook in op de vragen van de in groten getale aanwezige studenten. De bedoeling van deze reeks colleges was het publiek voor te lichten over (nucleair) terrorisme.

Allison, bij Leidse studenten het beste bekend als auteur van het boek *The Essence of Decision* en hoogleraar aan de Harvard Kennedy School of Government sprak samen met Prof. Nicholas Burns over het belang van het veiligstellen van (hoog) verrijkt uranium, zodat het niet in handen zou vallen van nucleaire terroristen. Deze zouden weliswaar niet zo snel een nucleaire bom kunnen bouwen, maar wel een dirty bomb kunnen ontwikkelen (een bom waarbij radiologisch materiaal niet tot ontplofing wordt gebracht, maar de ioniserende straling veel schade aan de omgeving aanricht). Speciale aandacht ging er uit naar de beveiliging van dit radioactief materiaal, die niet in elk land even goed gewaarborgd is. Een land als Pakistan, waar de regering in constante strijd verwickeld is met terroristische organisaties is hier een voorbeeld van. In delen van de voormalige Sovjet-Unie zijn een aantal voorraden waarvan niet duidelijk is waar ze gebleven zijn en die dus in handen van terroristen zou kunnen vallen. Deze zaken maken de noodzaak van goede beveiliging

Nicholas Burns

pijnlijk duidelijk.

Deze twee sprekers werden bijgestaan door twee Leidse hoogleraren: Prof. Bakker en Prof. De Wijk. Zij vulden hun Amerikaanse collega's aan tijdens de interactieve Q&A-sessie met de studenten. Natuurlijk werd ook de onvermijdelijke vraag naar kernwapens op Nederlands grondgebied niet onbesproken gelaten. Het is immers een publiek geheim dat op de Nederlandse luchtmachtbasis Volkel kernkoppen opgeslagen liggen. Hier werd met meer of minder woorden wel toegegeven dat er iets lag, hetgeen natuurlijk ook moeilijk te ontkennen valt: het is immers het best bewaakte stukje Nederland.

In een andere lezing, die ook tijdens deze tweedaagse plaatsvond, werden er veel vragen gesteld over de spanningen op de Krim, het ontstaan van een nieuw Oost-West conflict en de belangen van China in de Zuid-Chinese zee. Ook hier grepen de studenten alle mogelijkheden aan om de sprekers, die zelf immers diplomaten en/of hoge regeringsfunctionarissen waren geweest, het hemd van het lijf te vragen. Zo kregen de aanwezigen een interessante kijk op wat voor velen dikwijls een ver-van-mijn-bed-show blijft.

Sinds het uiteenvallen van de Sovjet-Unie is er al veel goed werk verricht en is het aantal kernwapens drastisch vermindert. De NSS zal hier verder aan bijdragen. Een wereld zonder nucleaire wapens is echter niet denkbaar volgens de sprekers, volgens sommigen zelf onwenselijk. De grootste uitdaging voor de mensen in de 21e eeuw is om te zorgen dat er verantwoord omgegaan wordt met de huidige voorraden en dat ze niet in handen vallen van geïsoleerde wereldleiders of terroristen, die alleen kwaad in de zin hebben.

Een groot deel van Nederland mag dan last gehad hebben van de top, de aanwezigen tijdens deze tweedaagse aan de Faculteit Campus Den Haag komen voortaan meer dan goed beslagen ten ijs als het om dit onderwerp gaat.

Graham Allison

Groeten uit... Vaasa

In elke editie is er een Bestuurskunde student aan het woord geweest om te vertellen over zijn of haar tijd en ervaringen in het buitenland. Zo hebben we verslagen over Afrika, Curaçao en Noorwegen voorbij zien komen. In deze editie zal Bjorn vertellen over zijn tijd in Finland, in de stad Vaasa.

Door Bjorn Oud

Eind augustus 2013 ruilde ik voor een periode van 4 maanden het drukke Nederland in voor Vaasa, een kleine studentenstad in het westen van Finland.

Na aankomst werden de eerste twee weken gevuld met vooral aan het strand liggen, beachvolleybal spelen en genieten van fenomenale zonsondergangen. Doordat het collegejaar twee weken later begon dan in Nederland hadden we kort gezegd een verlengde vakantie met studenten vanuit de hele wereld. Ook werden er activiteiten georganiseerd om de stad en de universiteit goed te leren kennen, vergelijkbaar met de introductieweken in Nederland. Hierdoor werden er al gauw vriendschappen gesloten die de hele uitwisseling en ook daarna zijn gebleven.

In Finland is het universitaire systeem nagenoeg gelijk als in Nederland. Tijdens colleges viel het op dat zowel de docenten als studenten zeer internationaal georiënteerd waren. Dit maakte dat de colleges naast de gebruikelijke stof ook een vaak intercultureel karakter hadden. Daarnaast heerste er een leuke informele cultuur en contact met de docenten, die de Engelse taal uitstekend beheersten. De vakken die ik had gekozen waren Vergelijkende Bestuurskunde, Internationaal Publiekrecht, Intercultureel Management en Scandinavische perspectief op Marketing. Deze waren interessant, uitdagend en wat betreft het niveau goed te maken. De universiteitscampus was gelegen op een schiereiland aan de noordkant van de stad. Het was gelegen aan een archipel, wat mooie uitzichten gaf vanuit de collegezalen en de bibliotheek. Omdat Finland een werkcultuur van 8 uur tot 4 uur kent was het wel vaak vroeg beginnen.

Naast het leven in de collegezalen hebben er ook verschillende studiereizen plaatsgevonden. Deze reizen georganiseerd door het European Student Network oftewel ESN waren bijzonder goed geprogrammeerd. Tijdens de studieperiode hebben we een bezoek gebracht aan Helsinki, Stockholm, Tallinn, St. Petersburg en Lapland. Daarbij waren we vaak met

vrienden in de Finse sauna's te vinden met aansluitend het traditionele ijszwemmen en waren er ook leuke uitgaansmogelijkheden in de stad zelf.

Een uitwisseling in het buitenland is naast het beloofde avontuur ook een ontzettende uitdaging. Bij aankomst wordt een hoge mate van zelfstandigheid van je verwacht doordat je universiteitszaken en verblijf zelf moet regelen en controleren. Daarnaast moet je in korte tijd een sociaal leven opbouwen met nieuwe vrienden en vrijetijdsbesteding. Samen met de reizen die zijn gemaakt en het contact met veel internationale studenten, was het een ontzettend leerzame ervaring.

Continent: Europa

Land: Finland

Provincie: West-Finland

Stad: Vaasa

Inwoners: 58.000

Gesticht: 1606

Bekendste Vaasa'er: Tim Sparv (Voetbal),

Bezienswaardigheden: Kasteel Korsholm, Universiteit van Vaasa

Wetenswaardigheden: Voormalig hoofdstad van Finland

De week van... Fons van Overbeek

Altijd al nieuwsgierig geweest naar wat andere bestuurskunde studenten doen in een normale week? De week van... geeft ons steeds een kijkje in het leven van een B.I.L.-lid. Dit keer vertelt Fons van Overbeek over een normale week van een student. Fons is eerstejaars student bestuurskunde, en is lid bij de studentenvereniging Augustinus.

Geachte lezer, mijn naam is Fons van Overbeek en ik ben als eerstejaars bestuurskunde student gevraagd om een stuk te schrijven over het sjaarzenleven anno 2014. Met het doel om u als lezer een inkijkje te geven in zware leven van een bestuurskundestudent.

Maandag

Op maandag ochtend begint de week gelukkig pas rond één uur of een wanneer wij worden verwacht voor een college. Uiteraard ben je na de eerste maand studeren bij minimaal de helft afwezig wegens onvoorziene borrels of ander oponthoud. Dit college wordt, net als alle colleges waar zowel EBM'ers als BBO'ers aanwezig zijn, gegeven in een externe locatie omdat het gebouw aan de Schouwburgstraat, dit jaar in gebruik genomen, nu al te klein is. Toch opvallend omdat de mensen die ons moeten leren hoe men bestuurlijk dit soort fouten voorkomt zelf opdrachtgever zijn voor de bouw van dit pand. Na het college gaat men zich prepareren voor een gezellige avond op de club. Eerst last-minute een fusie afschrijven, zo noemen we de gemeenschappelijke ruimte in een studentenhuus. Om de één of andere reden wordt dit altijd vergeten. Boodschappen doen en dan rond een uur of half acht, acht uur eten met je cordiaal. Zo noemen we bij mijn studentenvereniging Augustinus je club met jaargenoten van hetzelfde geslacht. In een goede week heeft één van je cordaalgeloten een cordiaal-date geregeld waardoor ook voor de borrel er al vol-

doende gezelschap aanwezig is. Wanneer het bier op is, trek je met z'n allen naar het Rap om daar te zooien, strepen en natuurlijk de pas leeg te trekken.

Dinsdag

Dinsdag, dinsdag is een probleem. Dinsdag start je om 9 uur. Dat de universiteit dat inplant is bijna net zo onbegrijpelijk als een tentamen plannen in het centrum van Den Haag op de dag van de Nuclear Security Summit. De top waar praktisch iedere wereldleider aanwezig is en waarop iedereen verzocht wordt toch alsjeblieft niet naar Den Haag te komen. Goed, dinsdag dus, een dag met twee colleges waar je te goeder trouw aanwezig bent. Op donderdag heb je daar namelijk werkgroep

over en je wil niet geheel onbeslagen ten ijs komen. Tussen de colleges door heb je enige tijd om te bekomen van en te reflecteren op de meer intelligente vragen die gesteld zijn bij het voorafgegane college. Steevast komen gouwe ouwe terug als 'zitten ministers nou wel of niet in de Tweede Kamer?' waarop het enige juiste antwoord vanuit de zaal luidt: 'Soms wel.' Of de vraag 'worden ambtenaren ook gekozen?'. Waarbij na het antwoord van de hoogleraar uit het BBO-vak een zucht van verlichting opgaat. Ze hoeven zichzelf niet verkiesbaar te stellen.

Woensdag

Woensdag is de welverdiende vrije dag, net als vrijdag trouwens. Op woensdag bereid je de werkgroepen van donderdag voor, dat is in elk geval de planning. Maar niet voordat je flink wat slaap hebt ingehaald. Dan ter voorbereiding op je werkgroep ga je de literatuur voor deze week lezen. Je haalt ergens je boeken vandaan en prijst jezelf dan gelukkig dat er aanzienlijk dunnere samenvattingen van de B.I.L. beschikbaar zijn. Deze zijn zo bondig dat het eigenlijk ook wel op weg naar de werkgroep gelezen kan worden en dus geen verdere voorbereiding op de vrije woensdag behoeft. Omdat het toch licht ongepast voelt om niets te doen besluit je de aanvullende artikelen van die week via de digitale UB te downloaden. Die dan, wat een pech ook weer, voor de gehele woensdag offline blijkt te zijn. Het leven van een student zit ook niet mee.

Donderdag

Donderdag werkgroep dag, de wekelijkse D-Day. Twee werkgroepen waarvoor je voorbereid had moeten zijn. In de werkgroepen verwachten ze dat je actief meedoet en meedenkt. Je moet bijvoorbeeld binnen een half uur een presentatie voorbereiden over de NS en ProRail. Om vervolgens iets verstandigs te zeggen over de organisatiestructuur van beide. Overigens heeft het docententeam verzuimt om het gedegen stuk dat in de vorige editie van dit geweldige blad stond als achtergrondartikel te gebruiken. Nadat er een dag lang een beroep is gedaan op je participatieskills is het tijd voor weekend. Je hebt immers voldoende rust nodig.

Vrijdag

Vrijdag, dit soort vrije dagen of verlengde weekenden zijn net zoals de vrije woensdag een reden voor het ouderlijk gezag om zich af te vragen wat een studie nu eigenlijk voorstelt. Je bent, wanneer de uni open is, 4 dagen per week vrij. Dat betekent dat je meer vrij hebt dan dat je aanwezig kan zijn. En dan zijn er nog die vakanties die van kerst tot begin februari duren. Hoe kan dat nou? Vrijdag is het tijd voor de dixo op Augustinus. Dixo is de studentikoze benaming voor een discofeestje. Hier viert iedereen het begin van het welverdiende weekend en is er een aanzienlijk aantal studenten die driftig probeert alle opgedane kennis van de afgelopen week te vergeten door net een paar goudgele teveel weg te tikken.

Korte reis Berlijn

Per jaar organiseert de B.I.L. driemaal een studiereis. In januari een korte reis naar Europese (hoofd)stad, een trip voor masterstudenten naar Brussel in april en in juni een lange reis van een dag of tien naar een land in een ander continent. Hier het verslag van de studiereis van afgelopen januari naar Berlijn.

Door Hiske Doornekamp & Orlin de Jong

Zondagochtend, 5 januari 2014, vertrok om 7.00 een bus vol met BIL-ers naar Berlijn. Eindelijk was het zover: de korte reis van de B.I.L. Deze reis werd georganiseerd door de allerleukste commissie die de studievereniging ooit gekend heeft: wereldB.I.L.d! Bijna op tijd, door niet nader te noemen personen (Aldrik en Iris), begon de reis met een 9 uur lange busrit. Ed, de buschauffeur, vertelde onderweg een aantal interessante feitjes over Duitsland en liet ons stoppen bij de oude grens tussen Oost en West Duitsland. Eenmaal aangekomen in Berlijn was er gelegenheid om een hapje te eten. Hierna startte om 20:00 de Verrückte 85. Dit was een perfecte manier om in één avond alle highlights van Berlijn te zien. Na een gezellige avond, lagen wij uiteraard allemaal netjes op tijd in bed.

Maandagochtend vond de eerste optionele excursie naar de Stasi-gevangenis Hohenschönhausen plaats. Hier kregen wij bij binnenkomst een indrukwekkende film te zien over het gevangenisregime in de periode van de DDR. Vervolgens werd de groep in tweeën gesplitst voor de rondleidingen. Onze gidsen kenden de verhalen van mensen die daadwerkelijk gevangen hadden gezeten in deze gevangenis, dit was erg bijzonder en indrukwekkend. Een aantal ex-gevangene zijn daar zelfs gids geworden. 's Middags brachten we een bezoek aan het Ministerie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling. Na

een presentatie en een uitgebreide Q&A, gingen we door naar de Reichstag. Daar kregen we een rondleiding door dit imposante gebouw. Tijdens deze rondleiding kregen wij de werkkamer van

Angela Merkel te zien, mochten wij naar de glazen koepel en bezochten wij de plenaire vergaderzaal van het Duitse parlement. Het was heel gaaf om die zaal een keer in het echt te zien. Natuurlijk ging iedereen nog even op de foto met de grote adelaar, het symbool van Duitsland. Na het avondeten was het tijd om Berlin by Night te

ontdekken tijdens een georganiseerde kroegentocht die eindigde in een grote club.

Dinsdag begon onze dag met een bezoek van Wouter Meijer. Hij is de NOS-correspondent van Duitsland. Opvallend was dat Meijer heel wat verschillen tussen Nederland en Duitsland ervaart.

Hij sprak bijvoorbeeld over de informele sfeer op werkterrein in Nederland, tegenover de veel formelere sfeer op dit gebied in Duitsland. Na deze interessante ontmoeting, waar Wouter Meijer heel wat vragen had beantwoord, vertrokken wij richting de Nederlandse ambassade. Aangezien dit in het andere deel van Berlijn lag, reed Ed nog

langs een aantal bezienswaardigheden, waaronder de East Side Gallery. Dit is een stuk Berlijnse muur waarop verschillende kunstenaars prenten hebben geschilderd. Toen wij uiteindelijk bij de Nederlandse ambassade aankwamen, was iedereen zeer onder de

indruk van het bijzondere gebouw, ontworpen door de architect Rem Koolhaas. Het was zo bijzonder, omdat vanbinnen alle kamers in elkaar overlopen.

Bij de ambassade sprak eerst een vertegenwoordiger van de European Council of Foreign Relations. Deze instantie bleek een denktank te zijn die lobbyt met Europese politici. Naar hun mening zou de macht meer bij een Europese top gecentreerd moeten zijn dan bij nationale overheden. Ook zou Europa moeten uitbreiden. Aangezien wij in het gebouw van de ambassade zaten, was het hierna tijd voor een presentatie over de ambassade. Dit kregen wij van twee Nederlandse dames die hier werkten/stage liepen. Deze presentatie gaf ons onder andere een goed beeld van een dag op de ambassade. Het was erg interessant, omdat dit als bestuurskundige misschien wel je toekomstige werkterrein is. Na deze lange dag met boeiende excursies had iedereen de mogelijkheid om de avond zelf in te vullen.

De laatste dag brak alweer aan. 's Morgens vroeg moesten de koffers eerst gepakt worden en kon men voor de laatste keer genieten van het heerlijke ontbijt dat het hostel ons aanbood. Na het ontbijt stond de eerste excursie van die dag gepland. Een bezoek aan het Hof van Justitie. De gids gaf ons een rondleiding en vervolgens mochten we plaatsnemen in een bijzondere zaal. Hier werden mensen berecht tijdens Tweede Wereld Oorlog. We kregen een film te zien hoe dit er precies aan toeging, hierin werd gebruik gemaakt van originele beelden. Het einde van deze rondleiding had veel indruk gemaakt op de groep. Onze gids sprak namelijk emotioneel zijn hoop uit dat zoiets als de Tweede Wereldoorlog

nooit meer zou gebeuren.

Na een groepsfoto was er tijd voor een lunch waarna we afspraken bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hier stonden twee Nederlands sprekende ambtenaren op ons te wachten. Zij vertelden ons een interessant verhaal over beide carrières en de gang van zaken bij het ministerie. Volgens ons kan er geconcludeerd worden dat ze allebei een droombaan hebben voor studenten Bestuurskunde!

Onze laatste avond in Berlijn sloten wij in stijl af door met de hele groep te dineren bij Osseria. Dit is een restaurantje geheel in stijl van de DDR. Op de muren waren allerlei items te bewonderen typerend voor deze tijd. Hier hebben we heerlijke pizza's en pasta's gegeten.

Om negen uur stond buschauffeur Ed op ons te wachten. Het was helaas alweer tijd om richting Leiden te gaan. De busreis was 's nachts dus de meesten hebben lekker geslapen. Heel even was het nog spannend toen de Marechaussee ons aanhield, maar gelukkig hoefden we niet allemaal de bus uit voor ID-controle. Dit dankzij een mooie speech over de B.I.L. van Fleur.

's Morgens vroeg kwamen we aan in Leiden. Uitgeput maar weer een Duitse ervaring rijker. Het was een interessante en super gezellige reis waar we met een goed gevoel op terug kijken!

Activiteitenverslag

Ook de afgelopen maanden stonden weer bol van activiteit. De B.I.L. stond niet stil en zal dat evenmin de komende maanden doen. Was je er niet bij? Wees niet getreurd. Hier lees je terug was we de afgelopen maanden hebben beleefd.

Master Thesis- Event

Op maandag 9 december vond van 18.00 tot 21.00 uur het Master Thesis Event plaats op de Schouwburgstraat in Den Haag. Van alle Bestuurskunde masters waren er op deze avond meerdere oud-studenten uitgenodigd om iets te vertellen over hun scriptie en hoe ze het schrijven ervan ervaren hadden.

Door de hoge opkomst masterstudenten was deze avond zeer geslaagd!

Kerstborrel

Kerstborrel

Op donderdag 12 december vond de kerstborrel van de B.I.L. plaats. Onder het genot van een heerlijk glaasje glühwein waren vele leden en enkele docenten bij elkaar gekomen bij de kerstboom in de Common Room aan het Lange Voorhout. Dit alles bij elkaar maakte dit een geslaagde avond.

After Tentamenborrel 2

After Tentamenborrel 2

Op vrijdag 20 december vond in Grand-Café de Tijd op 't Plein in Den Haag alweer de tweede After Tentamenborrel van dit jaar plaats. Hier genoten we van heerlijke hapjes en uiteraard van het feit dat de tentamens achter de rug waren en de vakantie voor de boeg stond.

Master Kick-off Drink

Op 5 februari vond de tweede Master Kick-off drink van dit jaar plaats, dit keer voor de nieuwe februari instroom van de nieuwe masters. In Grand-Café de Tijd aan Het Plein in

Nieuwjaarsborrel

Door Dorine Timmermans

Den Haag genoten allerlei masterstudenten van een drankje, terwijl er gezellig werd bijgekletst en kennisgemaakt.

Nieuwjaarsborrel

Hoewel het nieuwe jaar al een tijdje ingeluid was, vond op donderdag 6 februari de Nieuwjaarsborrel van de B.I.L. plaats. Dit is elk jaar zo, omdat in januari de studie een maand stil staat. Onder het genot van vele (gratis) drankjes en in een mooi versierde Common Room kwamen veel mensen bij elkaar om elkaar gelukkig nieuwjaar te wensen. Traditioneel gaf de voorzitter van de B.I.L. een nieuwjaarsspeech waarin werd teruggeblikt op het afgelopen jaar en de voornemens voor het nieuwe jaar bekend werden gemaakt.

Valentinefeest

Op vrijdag 14 februari, inderdaad op Valentijnsdag dus, vond er weer een B.I.L.-feest plaats. Dit maal dansten we er wat op los in de bovenzaal van de Oude Harmonie in Leiden. Er waren ook scholieren aanwezig die deel hadden genomen aan de tweedaagse. De avond was erg gezellig en vooral kleurrijk, door de neonverf waarmee iedereen versierd werd.

Excursie Ministerie van Infrastructuur & Milieu

Vrijdag 21 februari zijn we in de middag met een groep van ongeveer 35 personen naar het Ministerie van infrastructuur & Milieu geweest. Hier kregen

we een lezing van directeur-generaal Ruimte en Water dr. Heij. Onderwerpen als het deltaplan werden toegelicht en er was veel ruimte voor vragen. De lezing werd uiteraard, zoals dat een beetje hoort bij ambtenaren, afgesloten met een uitgebreide vrijdagmiddagborrel op het ministerie.

Valeneontijnfeest

Pubquiz

Woensdag 26 februari werd erg gezellig gepubquized bij 'Holle bolle gijs' in Leiden. Onder het genot van een drankje en hapje werd er gestreden om de prijzen en eeuwige roem. Er waren vragen over geschiedenis van de B.I.L., de actualiteit, showbizz en de sport. Van de zes fanatieke teams kon er echter maar een de winnaar zijn, nogmaals gefeliciteerd 'Team Omroep Max'!

Café de Campus

Donderdag 6 Maart was het alweer tijd voor de tweede Café de Campus van dit collegejaar. Allereerst vertelde masterstudente Joelle Smout iets over haar stage bij de Kafkabrigade, waarna docent Patrick Overeem ons iets vertelde over zijn onderzoek naar Publieke Waarden. Niet onbelangrijk was dat na afloop van beide interessante lezingen er twee bekendmakingen werdengedaan die te maken hadden met de diesweek van de B.I.L. De locatie van het gala werd bekend gemaakt en ook werd op het scherm onthuld dat Bernard Wientjes de jaarlijkse Van Braamlezing zou gaan uitspreken.

Halfjaarlijkse ALV

Dinsdag 11 maart vond in De Klok in Den Haag nabij Station Hollands Spoor de Halfjaarlijkse ALV van de B.I.L. plaats. Het

Excursie Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Café de Campus

was voor het eerst dat de Algemene Ledenvergadering van de B.I.L. niet in Leiden, maar in Den Haag plaatsvond. De activiteiten en ontwikkelingen van het afgelopen jaar binnen de B.I.L. werden geëvalueerd en de toekomstplannen werden besproken. Ook de onvermijdelijke contributieverhoging werd aangenomen. Nadat de ALV positief werd afgerond, werd er

nog lekker even nageborreld.

Leidsch Debat

Woensdag 12 maart vond het Leidsch Debat plaats in de Hooglandse Kerk. Met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen dé kans om meer inzicht te krijgen in de politieke standpunten van Leidse partijen. Ruim 650 personen, voornamelijk studenten, luisterden deze avond aandachtig naar wat de lijsttrekkers en vertegenwoordigers van de 10 grootste partijen in Leiden te zeggen hadden. Het was een interactief debat waar veel ruimte was voor het stellen van vragen. Nadat het debat om half

11 was afgelopen vond er nog een naborrel plaats bij A.L.S.V. Quintus.

De B.I.L.-Tweedaagse

Donderdag en vrijdag (13 & 14 februari) heeft wederom de jaarlijkse Bestuurskunde Tweedaagse plaatsgevonden. Deze twee dagen zijn bedoeld om aankomende studenten een inzicht te bieden in de studie Bestuurskunde en eventueel hun toekomst/loopbaan nadat de studie is afgerond.

Donderdagochtend werd er verzameld in de Common Room aan de Lange Voorhout 44. De dag begon met een bezoek aan de gemeente Den Haag, waar er een lezing werd gegeven over het reilen en zeilen van de gemeenteraad. De focus lag op de naderende gemeenteraadsverkiezingen en de organisatie die daarbij komt kijken. Weer terug in de Common Room was er een lunch voorbereid door de Introductiecommissie. In de middag werd op Campus Den Haag door de scholieren geproefstudeerd. Toen dat was afgelopen gingen we met z'n allen met de trein naar Leiden toe en werd er op studentenvereniging Augustinus gegeten. De dag werd afgesloten met een pubquiz in Eetcafé Einstein.

Vrijdag begonnen de scholieren die geïnteresseerd zijn in BBO met een excursie bij het Provinciehuis Zuid-Holland. De scholieren die geïnteresseerd zijn in EBM begonnen met een interactieve lezing van De Kleine Consultant. Daarna werd er weer geluncht in de Common Room. Om het formele deel af te sluiten was er nog een inhoudelijk college van Mark Reijnders, ook dit vond plaats in de Common Room, die inmiddels was omgedoopt tot collegezaal. 's Avonds werd er gegeten bij Restaurant Le Connaisseur bij de Grote Kerk in Den Haag. Om de Tweedaagse goed af te sluiten zijn we met een deel

van de scholieren naar het B.I.L. Valentijnsfeest gegaan in de Oude Harmonie in Leiden.

Al met al dus een druk, maar leuk en leerzame Tweedaagse!

“Vanaf dit medium even een bedankje namens mijn kant! Het verblijf was perfect! En alles was graties dus des te beter...! Groet, Tobias Sandoval Garcia”

Volgende keer in
Bestuurskundige Berichten:

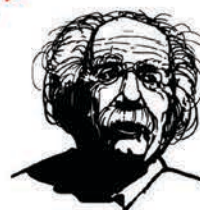
Verslag lange reis Marokko

Voorstellen nieuwe bestuur

En nog veel meer!

BAR EETCAFÉ TERRAS

EINSTEIN

SINDS 1995

NIEUWE MENUKAART MET DIVERSE SPECIALS!

DINSDAG

**Biefstuk met
kruidenboter**

WOENSDAG

Spareribs

DONDERDAG

Einstein Burger

Specials voor 10,- (vanaf 17:00 uur)

Bar Eetcafé Terras Einstein Nieuwe Rijn 19 2312 JC Leiden 071-512 53 70 www.einstein.nu

Jouw studievereniging
wil het je zo voordelig en
makkelijk mogelijk maken.
Dus hebben ze een
boekenleverancier
die daarbij past.

STUDY
STORE

Jouw studievereniging werkt
nauw samen met studystore.
En dat heeft zo z'n voordelen.
Doordat we snugger te werk
gaan, kunnen we jouw
complete boekenpakket
snel aanbieden tegen een
scherpe prijs.

www.studystore.nl